

Na první pohled je znát, že autorka ztotožňuje s obsahem své bakalářské práce patrně svůj největší koníček – sleduje tak industriální architekturu, která přestala sloužit a popisuje její využití, zejména umělecké a kulturní, s velmi osobním zájmem. Tento zájem však není pouze subjektivní, ale jak práce ukazuje, je podložen velmi kvalifikovaným uvědoměním vztahů, v nichž se objekt jejího zájmu nachází. Autorka nás tak na základě důkladné znalosti příslušných pramenů a literatury seznamuje s definicí a tříděním průmyslových staveb, způsoby jejich využití po skončení jejich původní funkce, se skupinami, které jsou s jejich existencí, udržováním a ochranou spjaty, s postojem veřejnosti. V další části práce pak podrobně rozebírá jednotlivé typy nového využití industriálních staveb. Má na zřeteli nejen jednotlivé způsoby ochrany, ale především jejich smysl: „měli bychom mít na zřeteli dlouhodobou udržitelnost průmyslových památek, aby nedošlo k úplné ztrátě povědomí o průmyslové době, která přes značné kontroverze měla zásadní význam pro dnešní podobu a blahobyt dnešní západní společnosti“.

Druhá část práce, s názvem Továrny a umění, popisuje jednotlivé druhy umění, od klasických, až po nové, které jsou pro toto prostředí specifické a rozvíjejí se právě v uvedeném prostředí (jako street art, site specific). Při výběru autorů a akcí se ukazuje její podrobná obeznámenost s touto specifickou uměleckou scénou ve všech relevantních odvětvích.

V závěru srovnává užití těchto staveb coby uměleckého a rezidenčního prostoru s představou vývoje klasického muzea a nabízí tak vytčení nových možností, které objekty jejího zájmu přinášejí. V kapitole Konverze pro umění je uveden přehled nejvýznamnějších proměn bývalých industriálních prostor, zahraničních i domích, na kulturní a umělecké instituce.

Při celkovém hodnocení je třeba vyzdvihnout aktuálnost tématu, které si autorka sama navrhla, v kontextu současného umění. Tím naplňuje možnosti, které studium na naší škole nabízí – pozornost k inovacím společenského a kulturního života, jejich průzkum a zařazení do souvislostí. Práce autorky v tomto ohledu nemá chybu a je uceleným, hluboce poučeným kompendiem, orientujícím přehledně a v rozsahu uvedené práce i přiměřeně hluboce a strukturovaně o těchto otázkách. Ve své pracovní metodě, uplatněné v této práci, autorka doložila, že je schopna v oblasti humanitní vzdělanosti samostatně nalézt společensky důležité a při tom aktuální téma zájmu, získat a utřídit o něm informace a ve formě dostatečně informativní i inspiřující je i zpracovat

Vzhledem k tomu navrhuji inklinaci k nejvyššímu ohodnocení, tj. výborně.

Jaroslav Vančát

12. 3. 2009